

РИСИ УСПІШНОЇ ПРОФЕСІЙНО-
ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА
**ЕТИЧНІ ВИМОГИ ДО
ПЕДАГОГА**

Практичний психолог
Ольга Спода

ВСТУПНЕ СЛОВО

Етичні засади у стосунках з людьми є основою збереження і прогресу демократичного суспільства, основою всебічного розвитку людини. Покликання педагога – це передача знань, умінь, навичок і також всебічний гармонійний розвиток здібностей учня, виховання порядного, відповідального, свідомого громадянина країни.

Дотримання педагогами специфічних етичних норм і правил – необхідна засада повноцінного функціонування системи освіти.

Ефективність формування етичної культури забезпечують і цінності, які виявляються у діяльності. Їхній синтез спричиняє формування узагальнених характеристик людини як індивіда, особистості, суб'єкта діяльності, індивідуальності. Сукупність цих характеристик утворює цілісний «психологічний портрет», якісні ознаки якого виникають, розвиваються, формуються і виявляються під час взаємодії з іншими людьми, навколишнім середовищем.

Це такі цінності: спрямованість здібностей, аналіз яких можливий лише у процесі вивчення мотивів, цілей, змісту, способів і результатів дій під час виконання конкретних завдань.

УСПІШНІСТЬ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

залежить від таких рис викладача:

- 01 Професійно спрямовані параметри: любов до здобувачів освіти і професії (предмета), відданість своїй справі, відповідальність за знання учнів тощо).
 - 02 Інтелектуальні параметри (гнучкість, варіативність, самостійність мислення, увага, уява тощо).
 - 03 Індивідуально-психологічні особливості (стриманість, вимогливість, спостережливість, доброта тощо).
 - 04 Соціально-психологічні риси (повага до людини, комунікативність, справедливість тощо).
-

ЕТИЧНІ ВИМОГИ ДО ПЕДАГОГА:

1. Вчителі постійно виховують у здобувачів освіти інтерес до знань, любов до предметів, відповідальне ставлення до навчання та інших обов'язків.
2. Вчителі виявляють максимум уваги одне до одного, уникають зауважень, які можуть негативно вплинути на стан колег, виявляють чесність, принциповість і вимогливість одне до одного.
3. Вчителі прагнуть підвищити авторитет одне одного, не обговорюють зі здобувачами освіти діяльність своїх колег і керівництва навчального закладу, не розголошують педагогічних таємниць.
4. Вчителі, спілкуючись зі здобувачами освіти та їхніми батьками, не порушують етики стосунків. Уникають фамільярності (панібратства).
5. Вчителі не кричать, не принижують людської гідності, уважні до інтересів здобувачів освіти, не карають їх оцінками, допомагають у навчанні, праці, громадській роботі.
6. Вчителі беруть участь у походах, дозвіллі, трудовій діяльності, є прикладом організованості, точності, охайності.
7. Вчителі – вимогливі та справедливі, відкрито обговорюють вчинки дітей, обов'язково мотивують зауваження, покарання, оцінки, завжди виконують обіцяне.